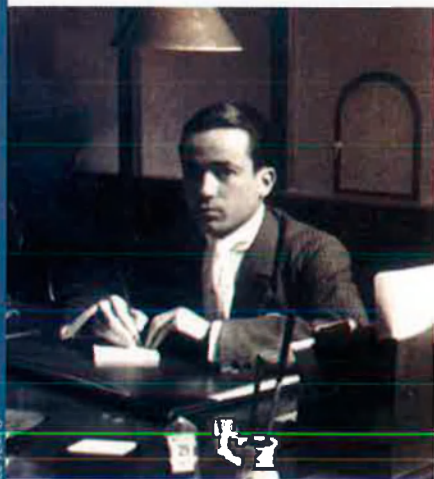

Del carbó a la benzina

Amb 75 anys, l'Estació de Servei Ubach presumeix de ser una de les benzineres més antigues de Barcelona. Ubicada en l'avinguda del Paral·lel, l'origen es remunta a una antiga carboneria que va anar deixant pas als assortidors de gasolina, fruit de la creixent demanda d'una societat catalana més motoritzada.

Amb llaunes de deu i vint litres. Així es va començar a subministrar la benzina a l'estat espanyol de la mà de la companyia Shell l'any 1923. El carbó era encara en aquells moments la principal font energètica del país, però les antigues carboneries no trigarien massa a allotjar els primers assortidors de benzina, un combustible que s'aniria popularitzant de la mà de l'automòbil.

El 1924 es col·loquen set assortidors de benzina a la via pública de Barcelona, i entre aquests un al passeig de Sant Joan, un altre al passeig de Gràcia i un tercer a la plaça d'Espanya. Tan sols tres anys després, situada a la popular avinguda del Paral·lel, número 25, els germans Josep M. i Ròmul Ubach Arissó fundarien l'Estació de Servei Ubach. Era el mateix any en què es creava el Monopoli dels Petrolis, a iniciativa de José Calvo Sotelo, ministre d'Hisenda del primer govern de la dictadura de Primo de Rivera. D'allò ja fa 75 anys i avui dia l'Estació de Servei Ubach, una de les més antigues de Barcelona, no sols es manté en ple funcionament, sinó que els actuals propietaris estan a punt d'iniciar un ambiciós projecte de remodelació.

L'Estació de Servei Ubach té els orígens en una antiga carboneria, que es va mantenir activa fins que la demanda de carbó es va reduir tant que ja no era negoci. Propietat dels germans Ubach, va ser en realitat Josep Llorens Puigventós, l'home de confiança de la família, qui portava el negoci del dia a dia de la benzinera fins que es va jubilar. Va ser ell qui va introduir l'any 1980 el seu nét, Àngel Gustà Llorens, com a administratiu de l'estació de servei.

"Jo feia tercer d'Econòmiques a la Universitat de Barcelona", explica Àngel Gustà, actualment conseller delegat; "el meu avi estava jubilat, però continuava

venint sense horari, com un *hobby*, perquè això era la seva vida. En aquells anys, els germans Ubach ja havien mort i havien heretat l'empresa les seves filles, que es van mantenir al capdavant de l'empresa fins que l'any passat el meu soci i jo la vam comprar, al 50% cada un." Gustà porta vint-i-tres anys treballant en aquesta benzinera i encara recorda la venda de bidons de petroli que algunes empreses, com les impremtes, utilitzaven per netejar la seva maquinària: "La gent venia amb garrafes de vint o trenta litres, i amb això en tenien per tot l'any. El petroli neteja molt bé, però es venia poc, no era gran negoci. Ho vam treure pocs anys després que jo entrés a treballar."

També pertany al bagul dels records la vella furgoneta que es feia servir per repartir gasoil B (el vermell, com l'anomenaven llavors) a les empreses del Moll de Barcelona. "Cada vegada que sortien amb aquesta furgoneta tremolava perquè no sabia si passaria del xamfrà—assegura Àngel Gustà—; quan la furgoneta va acabar vam decidir deixar de fer el transport i ara si algú necessita gasoil normal, perquè del vermell ja no en tenim, s'agafa el seu vehicle i ve a buscar-lo amb els seus bidons."

En vint-i-tres anys, però, les coses han canviat força. Quan Gustà va començar a treballar com a administratiu, la benzinera estava abanderada sota l'ensenyà de Campsa i només venia benzina d'aquesta marca. Pràcticament tot el negoci funcionava a partir de la venda de gasolina i gasoil i les famoses botigues de les estacions de servei no existien, fins que els marges es van començar a reduir i les empreses hagueren de buscar altres fonts d'ingressos.

Ara, l'Estació de Servei Ubach treballa en el mercat lliure, és a dir, no té contracte amb cap companyia, sinó que compra a l'empresa petroliera que li ofereix millors preus. "Això ens dóna uns marges una mica més elevats que si la nostra gasolinera treballés sota un abanderament—comenta Àngel Gustà—, però també és veritat que hi ha diferències importants: nosaltres hem de córrer amb totes les despeses; en canvi, els que estan abanderats sota una marca, aquesta els paga moltes vegades la indumentària dels empleats, la

decoració de la benzinera, les marquesines si s'espatllen... i nosaltres ho paguem tot de la nostra butxaca.”

A peu d'assortidor. És aquest major marge comercial per litre de gasolina venut el que permet finançar, en part, el cost del personal, ja que Ubach és una gasolinera assistida, on hi treballen tres persones per torn a peu dels assortidors. “La benzina és la mateixa en una estació de servei assistida que en una altra que no tingui personal –reconeix Gustà–; nosaltres podríem posar un sistema de prepagament i ens estalviaríem força gent, però pensem que així donem un millor servei al client, que pràcticament no s'ha de moure del cotxe quan ve a repostar.”

Ubach ven uns vuit milions de litres l'any entre gasolines i gasoil a clients individuals i col·lectius, entre aquests les empreses del Port Autònom de Barcelona i algunes flotes de vehicles institucionals. Factura cada any 6 milions d'euros i com totes les estacions de servei ha acusat en els últims anys la proliferació de gasolineres arreu del territori i també la introducció dels assortidors de benzina a les grans superfícies, com a reclam per a la clientela. “En els últims quatre anys, hem tingut una baixada en la venda de benzina d'aproximadament un 20%. Llavors el que busquem és recuperar aquest marge de negoci a través d'altres vies: fomen-

tant la botiga, el rentat de vehicles, la secció d'engreix (canvi d'oli, filtres...). Estem parlant d'una planta de 1.000 metres quadrats. És un espai suficientment gran per poder fer moltes coses.” I molts són, de fet, els projectes que Àngel Gustà i el seu soci volen tirar endavant pròximament. Amb una inversió total prevista d'1.800.000 euros, el projecte de modernització de l'Estació de Servei Ubach significa passar de 15 a 20 assortidors i inclou una ampliació significativa de l'actual espai de botiga, amb la possibilitat d'incorporar-hi un petit bar o restaurant, que pugui oferir esmorzars, dinars i berenars, i fins i tot un *racó del gourmet*. Es vol renovar completament el túnel de rentat i equipar-lo amb les últimes instal·lacions que han sortit al mercat. I, per descomptat, també està previst implantar noves estratègies per fidelitzar el client a través d'una targeta gratuïta que acumuli punts a bescanviar per regals.

“Espero que els clients ho sàpiguen apreciar”, comenta Gustà, qui reconeix estar preocupat per l'escalada de preus que el cru pot patir si es declara una guerra a l'Iraq. Un encariment que ja fa mesos que afecta els mercats internacionals i que ha causat canvis en la planificació de compres: “Si la previsió és que el preu del petroli continuarà pujant, val la pena aprofitar en les compres i emplenar els tancs al màxim. Juguem una mica amb l'estocatge, dins de les nostres possibilitats.”

Gustà està convençut que el preu del carburant s'anirà equiparant a la resta d'Europa progressivament, i això es traduirà en un cert encariment. Tot i que el negoci es reparteix ara entre un major nombre de benzineres, el seu actual propietari creu que l'Estació de Servei Ubach ofereix molt bones perspectives de futur: en primer lloc, la ubicació és estratègica (en una de les vies més centrals de la ciutat de Barcelona i molt a prop del Port) i, en segon lloc, perquè “de cara al propietari una benzinera de ciutat sempre és molt més segura que no una de carretera. A la de carretera en qualsevol moment li poden posar una altra estació de servei al davant. En una ciutat no és tan fàcil. No hi ha espai”.

Bàrbara Amorós

UNA QÜESTIÓ FAMILIAR

Tot i no ser-ne els propietaris originaris, la família Llorens ha dedicat molts anys a garantir el funcionament de l'Estació de Servei Ubach. Primer va ser Josep Llorens Puigventós (en la fotografia de la pàgina esquerra), home de confiança dels germans Ubach, qui va exercir les tasques de gerència fins que es va jubilar. Actualment és el seu nét, Àngel Gustà Llorens (dalt), qui després de vint-i-tres anys treballant en l'empresa ha decidit agafar-ne les regnes com a copropietari des del passat mes d'octubre.